

2 w 2019 (139)

# Przyjęcia do gromady i obietnice

**Data publikacji: 01.01.2019 / Autor: Karol Nowak***Artykuł pierwotnie ukazał się na [Zuchopedii](#)*

Jedną z najważniejszych potrzeb dziecka w społeczeństwie jest przynależność do grupy, z którą może się identyfikować, w której znajdzie miejsce do rozwoju i zabawy, a co może ważniejsze – odnajdzie wzorce do naśladowania i zyska marzenia, w których realizacji pomogą mu otaczający go przyjaciele.

Jeśli chcesz by Twoja gromada tworzyła niemal „rodzinę” musisz pamiętać o tym co cechuje każdą zgraną paczkę przyjaciół. Są to rytuały i obrzędy, takie jak powitania, gesty znane tylko wam, które choć czasem wyglądają śmiesznie dla postronnych, dla was mają ogromną wagę.

Jednym z takich obrzędów powinno być dołączenie do gromady. Zadbaj o to, a gwarantuję Ci, że Twoje zuchy będą wkręcane:

## Atmosfera

Ważne by osoby przyjmowane do plemienia – gromady nie wiedziały jak wygląda rytuał. Musi to być ścisła tajemnica która czyni z was elitarne grono, do którego trzeba pretendować i można się szczyścić tym, że jest się kandydatem na „Wilczę”, „Bizona”, „Rycerza”.

Warto ograniczyć ilość światła i zachować ciszę w trakcie marszu na miejsce obrzędów. By pokazać powagę sytuacji można dać uczestnikom próbę milczenia, pod groźbą nie wzięcia udziału w wydarzeniach które będą miały miejsce.

Po zakończeniu obrzędu można przypomnieć o zakazie opowiadania innym o tym czego byliście świadkami.

## Czas

Ta długo oczekiwana chwila w końcu jest już blisko. Postarajcie się wykorzystać jej potencjał, tak by moment przyjęcia był żywym i pełnym emocji wspomnieniem, które z przyjemnością powraca do Ciebie w ważnych momentach Twojego życia.

Pamiętaj, że to w nocy najlepiej wykonuje się wszystkie tajemne obrzędy. Łatwiej

wtedy uruchomić wyobraźnię i wykorzystać jej siłę do nadania waszym tradycjom szczególnej mocy.

## Miejsce

Dobrze jeżeli macie specjalne miejsce przeznaczone wyłącznie dla obrzędów Waszego plemienia, najlepiej związane z wydarzeniem z życia gromady o którym możecie opowiedzieć nowym „Wilkom”, a starym je przypomnieć.

Może to być zagajnik, duże drzewo, kamień o specyficznym kształcie w pobliżu harcówki. Jeżeli jesteście na wyjeździe, to warto zadbać o przygotowanie takiego miejsca, które natchnie was do napisania nowego rozdziału w historii gromady.

## Próba

By udowodnić gotowość kandydata dobrze jest mieć przygotowaną próbę, która pozwoli mu się wykazać przy innych członkach plemienia. Pamiętaj, by dostosować ją do możliwości zucha (czy przybocznego, który pomoże Ci w jej przeprowadzeniu) dlatego warto dobrze ją przemyśleć by była uniwersalna i pozostawiała Ci wiele wariantów i sposobów wykonania zadania. Jest to szczególnie ważne ze względu na obserwatorów przed którymi trzeba się wykazać – porażka nie wchodzi w grę. Dobrze, jeśli próba nie trwa zbyt długo, nie jest ona przecież sednem sprawy.

Po wykonaniu zadania trzeba zawsze wyjaśnić jego celowość, tak by nikt nie miał wątpliwości, że nowy członek gromady będzie zdolny do pełnienia powierzonej mu funkcji.

Może to być walka z potworem, w której to zuchy udowadniają swoje męstwo, zdobycie sznura zawieszonego wysoko na drzewie przez przybocznego – pokazanie spostrzegawczości i sprytu potrzebnego wilkowi alfa. Zdobycie pióra ukrytego w dziupli – by zapisać swoje imię w kronice itd.

## Stopniowanie tajemnicy

Każdy w gromadzie ma swoje miejsce i rolę. Warto by miał przed sobą ideał, na którym będzie mógł się wzorować, szczególnie jeśli jego zadania nie są do końca klarowne.

Wszystkie stopnie i funkcje powinny mieć swoje odzwierciedlenie w opowieści wodza. By jednak osoba mianowana mogła poczuć się elitarnie należy zadbać o to, by tajemnicę poznawały tylko osoby równe mu lub stojące wyżej w hierarchii gromady.

Gdy zbliża się moment nadania gwiazdki należy odesłać zuchy posiadające tylko chustę/znaczek zucha z przybocznym tak, by z wodzem pozostały jedynie starsze zuchy już wtajemniczone oraz te, które mają poznać tę tajemnicę.

## **Obrzędowość**

Każda gromada winna posiadać to „coś” co odróżni ten moment od innych. Można to zrobić za pomocą pieśni, gestu wodza, na który trzeba odpowiedzieć, okrzyku gromady – elementów wykorzystywanych tylko w tej specjalnej chwili, a zapewniających interakcję i żywe uczestnictwo wszystkich zebranych. Nie można dopuścić, by któryś z zuchów zaczął się nudzić i przeszkadzać, bo to psuje magię i niezwykłość tego wydarzenia.

Specjalna musztra, pieśń oddająca klimat waszej gromady, skarbiec gromady z którego bierzemy wcześniej włożone tam przedmioty. Niech stale coś się dzieje i wprowadza was w świat w którym odnajduje się wasze plemię.

### **By to Wam zobrazować, przedstawię obrzędowość 6 PGZ „Wilczęta”:**

Gdy młody wilk otrzymuje chustę (pierwszy miesiąc regularnych zbiórek):

- Wódz przewiązuje oczy nowego zucha chustą, zuch musi na ślepo dołączyć do watahy idąc za wyciem.
- Następnie wódz pyta wilki, czy widzą jakieś przeszkody w przyjęciu do gromady nowego, każe mu spojrzeć w oczy wilka na totemie i powtarzać Prawo Wilczęcej Gromady.
  - Wilk jest nieustępliwy wobec samego siebie.
  - Wilk ustępuje starszemu wilkowi.
- Wilk alfa zdejmuje chustę i zakłada nowemu wilkowi.
- Wycie na cześć, a następnie hymn „Hej Wilki”
- Odcisnięcie palca w Kronice w wosku.

Gdy wilk otrzymuje znaczek zucha (pierwsza kolonia):

- By wykazać się odwagą zuchy wyruszają na pierwsze polowanie, w którym nie pomagają im starsze wilki, prócz wilka alfa. Starsze wilki pilnują skarbcza.
- Gdy polowanie się powiedzie, wódz opowiada gawędę o pierwszym polowaniu wilcząt i przy świetle lampionu „Światła księżycy” rozdaje znaczki zucha. Zuchy starsze wyciągają ze skarbcza przedmioty, które wiele dla nich znaczą by na nowo przypomnieć sobie składane obietnice.
- Nowe zuchy umieszczają w skarbcu ważne dla siebie przedmioty.

- hymn „Hej Wilki”

Gdy zuchy otrzymują gwiazdki (spełnione wymagania):

- Zuchy podążają za głosem serca puszczy na spotkanie z jej duchem.
- Pierwsza gwiazdka widzi ułożony stos ogniskowy. Wódz opowiada historię o pierwszym kontakcie wilków z ludźmi, o ciekawości świata, pokonaniu strachu. Zuchy składają obietnicę zucha pierwszej gwiazdki.
- Druga gwiazdka widzi blask rozpalonego ogniska. Wódz opowiada o pewnej deszczowej nocy kiedy to wilki podeszły do obozowiska ludzi, ale większość uciekła, pozostały nieliczne. Obietnica drugiej gwiazdki.
- Trzecia gwiazdka rozpała z wodzem ognisko. Słyszą historię o tym że najdzielniejsze wilki nauczyły się od ludzi posługiwać ogniem – jest to również inicjacja przed przejściem do drużyny harcerskiej. Obietnica trzeciej gwiazdki. Zuchy trzeciej gwiazdki nie wkładają do skarbca przedmiotów, ale chowają je do kieszeni munduru.

## Obietnica

Zuch wybiera ścianę lasu, którą uważa za najbardziej stosowną i powtarza za wodzem: “Obiecuję być dobrym zuchem ... gwiazdki i zawsze przestrzegać prawa zucha”

Obietnica musi zostać złożona na ręce instruktora i w obecności flagi państwowej.

## Przyjęcie do gromady

Każde plemię, cech, polis posiadało rytuały przyjmowania w swoje szeregi nowych osób. By nie szukać daleko, u plemion słowiańskich postrzyżyny był to moment w którym chłopiec przechodził z kurateli matki pod opiekę ojca, zyskiwał imię i stawał się pełnoprawnym członkiem rodziny. Niech tak będzie i u was. Każda gromada może czerpać z bogactw historii i stworzyć własne niepowtarzalne obrzędy.

Karol Nowak

Jestem byłym wodzem Wilcząt, 6 Poznańskiej Gromady Zuchowej, z którą jestem związany już od czasów zuchowania, a jako harcerz od 6 lat. Miałem przyjemność pracować w gromadzie z trzema przyszłymi instruktorami, którzy niedługo otrzymają mistrzowskie papiery na bycie zuchowatymi, a w międzyczasie dwóch założyło własne gromady. Mam nadzieję że nasza współpraca dodała im skrzydeł i pokazała kierunek w którym chcieliby podążać.